

faar dette Spørgsmaal løst i indeværende Vinter.

Aksel Jensen: Det Lovforslag, her foreligger, er jo en Genganger. Der er et gammelt Ord, der siger, at alle gode Gange er tre, og da det er tredie Samling, der fremsættes Forslag til en ny Banklov, kan det maaske lykkes i indeværende Samling at naa til et Resultat. Det Lovforslag, her foreligger, er i det væsentlige en Gentagelse af det, som blev fremsat og grundigt behandlet ved første Behandling i Fjor, og jeg finder ikke Anledning til at komme med Gentagelser af det, der blev sagt i Fjor. Men der er jo sket adskillige Ting, siden vi behandlede Banklovforslaget sidste Vinter, og der kan maaske derfor være Grund til at tilføje nogle Bemærkninger.

Den væsentligste Ændring, der er foretaget i det i Fjor fremsatte Lovforslag, er, at Andelskasserne er taget ud, idet det er Hensigten at tage hele Spørgsmaalet om Andelsselskabernes Stilling op i en særlig Lovgivning. Saafremt et saadant Forslag til en særlig Lov for Andelsselskaberne kommer til Forhandling i dette høje Ting, vil der til den Tid blive Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal. Jeg skal i Øjeblikket kun derom sige, at jeg vil finde det heldigst, om man fra Andelsorganisationernes egen Side, for saa vidt der maatte findes Mangler i Andelsorganisationernes Former, Selskabslove o. s. v., søger at ordne den Ting indenfor deres egne Rammer, saaledes at man er i Stand til at undgaa en speciel Lovgivning paa dette Omraade.

Af de øvrige Ændringer, som er foretaget i det foreliggende Lovforslag, er enkelte omtalt af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, og i øvrigt er de jo mindre betydningsfulde, saa jeg finder ingen Anledning til at komme ind paa dem, der vil sikkert i det kommende Udvalg blive Lejlighed til en Drøftelse deraf. Men jeg skal ikke nægte, at jeg havde ventet nogle flere Ændringer. Det skal ikke være saaledes at forstaa, at jeg havde ventet, at den højtærede Minister havde taget Hensyn til de Ønsker, som var fremsat fra vor Side, men man kunde maaske have ventet, at den højtærede Minister vilde have taget Hensyn til de forskellige Begivenheder, der er sket i den forløbne Tid. Jeg tænker her navnlig paa Forholdene indenfor Arbejdernes Landsbank. Det er ikke min Hensigt ved denne Lejlighed at fordybe mig i de store og mange Vanskeligheder, som Landsbanken har været ude for, men jeg maa maaske minde om enkelte af de Bestemmelser,

som findes i det foreliggende Lovforslag, og som det, der er sket indenfor Arbejdernes Landsbank, er ganske stridende imod.

Et af de Krav, som har været fremsat Gang paa Gang fra Socialdemokratiets Side, er Kravet om fuld Offentlighed indenfor Bankvæsenet og Bankverdenen, og der indeholdes jo baade i det tidligere og i det nu foreliggende Lovforslag en Bestemmelse om Pressens Adgang til Generalforsamlingerne. Jeg maa maaske minde om, hvad den højtærede Minister udtalte derom i Fjor; jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier deraf. Den højtærede Statsminister sagde under Forhandlingerne i Fjor den 15. Oktober, at Bankerne er et saa vigtigt Led i Erhvervs- og Samfundslivet, at de ikke kan opfattes som private Forretninger eller Aktieselskaber, der kan handle, ganske som de vil. Samfundet maa have fornødent Indseende med dem, og de maa underkaste sig en indgaaende Kontrol. Den højtærede Minister sagde endvidere: „Bankerne er underkastet Offentlighedens Kontrol under den Form, at Bankernes Generalforsamlinger skal være tilgængelige for Repræsentanter for Pressen, saaledes at Pressen kan sætte Offentligheden i Kundskab om, hvad der rører sig indenfor de forskellige Bankers Omraade.“ De Krav, som man nu Gang paa Gang har hørt fremsat fra Socialdemokratiets Side og af den højtærede Statsminister, synes jeg strider ganske imod det, der er sket indenfor Arbejdernes Landsbank, og man kunde maaske have nogen Grund til at vente, at de Principper, som Socialdemokraterne ønsker fastslaaet i Loven, var blevet overholdt indenfor den Bank, hvor de selv har haft Ledelsen. Men det er jo langtfra Tilfældet, thi de Oplysninger, som er kommet frem om Arbejdernes Landsbank, er kommet ad Omveje og paa en saadan Maade, at Pressen afgjort ikke har haft Adgang til at faa Oplysninger derom, og man har nærmest haft Indtrykket af, at hvad der sker indenfor Arbejdernes Landsbank, er noget, som ikke kommer Offentligheden ved.

Der er ligeledes et andet Forhold, som vi gentagne Gange har drøftet, det er Bestemmelsen om en Begrænsning af Bankernes Ret til Udlaan; Bestemmelsen findes i Lovforslagets § 12. Ifølge de Oplysninger, der er fremkommet i Pressen, skulde Arbejdernes Landsbank være i Besiddelse af en Egenkapital paa 3,1 Mill. Kr., og som Følge af Bestemmelsen om, at der kun maa udlaanes 30 pCt. til en enkelt Kunde, skulde den kun have Lov til at udlaane